

central bank med ensam sedelutgifningsrätt, och ett praktiskt ordnadt samarbete mellan riksbanken och de enskilda bankerna komme till stånd. Då skulle helt säkert, i likhet med hvad äfven af 1889 års komité föreslagits, tio procent af bankens vinstandel vara mer än nog att hålla bankens fonder i nivå med bankens utveckling i öfrigt. Visserligen kräfvär urtimans utomordentliga beslut, hvars konsekvens vi nu få bära, äfven utomordentliga ekonomiska åtgärder; men bättre vore dock enligt min åsigt, att genom omorganisation af vårt bankväsende snarast möjligt göra riksbanken till en inkomstkälla, som i mera väsentlig mån kunde fylla de ökade statsbehofven. Jag anser därför, att riksbanken fortfarande bör få behålla hälften af sin vinst, och vågar jag således vördsamt föreslå,

att Riksdagen beslutar, att af riksbankens vinst för år 1892 ena hälften eller i rundt tal 1,400,000 kronor öfverlemnas till statsverket och den andra hälften bibehålles för bankens eget behof.

Stockholm den 26 januari 1893.

Nils Persson.

N:o 69.

Af herr **N. Persson** i Vadensjö, *om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utredning i syfte af flott-etablissemangens i Stockholm och Karlskrona sammanläggning.*

Enligt officiella handlingar utgöres Sveriges verkliga effektiva flytande örlogsmateriel af tre sjögående pansarbåtar af »Sveas cert», af hvilka dock en ännu ofärdig, och 12 à 13 smärre minbåtar, hvar till på sin höjd kunna såsom åtminstone under vissa förhållan-

den ännu användbara i andra rummet räknas fyra monitorer samt några få opansrade kanonbåtar. Med hittills utgående anslag och för närvarande rådande anordning kan dess värre denna för rikets behof uppenbarligen alltför obetydliga och otillräckliga fartygsmateriel ej väsentligt ökas, då hvad nytt, som omsider blir färdigt, knappast förmår mer än ersätta hvad som föråldras; och skulle äfven enligt Kongl. Maj:ts förslag nybyggnadsanslaget höjas och, genom att göras fast i stället för tillfälligt, lemna något större valuta, kan det icke för ty aktas för säkert, att, om icke äfven andra kraftiga åtgärder vidtagas, vår sjögående örlogsmateriel åtminstone ej inom långa tider kommer att uppnå hvad vederbörande sakkunniga myndigheter enstämmigt förklara vara af nöden, för att flottan skall kunna uppfylla sitt närmast liggande ändamål att åtminstone försvåra och fördröja landsättningen af en fiendtlig härs- magt. För uppnående ju förr dess hellre af detta mål bör likväl hvarje utväg, som utan folkets betungande är möjlig, anlitas, och såsom en särdeles verksam sådan har jag tänkt mig möjligheten att betydligt minska de så att säga »döda» utgifterna för sjöförsvaret genom sammanslagning af våra nuvarande två örlogsflott- och varfsstationer. Att Danmark med en ej högre sjöförsvarsbudget än vår dock har en vida starkare flotta, har just möjliggjorts af att man der åtnöjer sig med *ett* flottetablissemant och ej såsom hos oss fördubblar varfs- och stationsomkostnaderna, det är flottans »döda» utgifter. De förhållanden och skäl, som föranledde stora flottans förläggande till Karlskrona, förefinnas ej längre eller hafva åtminstone högst betydligt förlorat i vikt, men qvarstår deremot olägenheten att nödgas upppoffra och binda medel och krafter på det nödtorftiga värjandet af en i öfrigt strategisk betydelse saknande plats. Hvad åter Stockholms station angår, skulle dess sammanslagning med hufvudstationen i Karlskrona eller bådas förläggande inom befästningarne vid Oscar Fredriksborg medgifva en försäljning af för handel och industri begärliga områden, hvilken, äfven med skälig nedprutning af de pris, som beräknades af en motionär i Första Kammaren vid sista urtima riksmöte, förvisso skulle ej blott betäcka utgifterna för flyttningen utan derutöfver lemna ett anseeligt öfver- skott till påskyndad anskaffning eller komplettering med ens af den fartygs- samt artilleri- och minmateriel, som för flottan är af nöden.

Att närmare ingå på enskildheter skulle vara gagnlöst, då dessa endast kunna utredas af regeringen, men hoppas jag hafva klargjort och motiverat hvad jag åsyftar och vågar därför härmed vördsamt hemställa,

att Riksdagen behagar besluta aflåtande af underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t med anhållan om utredning af hvad som erfordras för sammanslagning af de nuvarande flottetablissemanten i Stockholm och Karlskrona vare sig i eller vid endera af dessa städer eller å annan därför lämplig plats äfvensom af den årliga besparing i varfs- och stationsutgifter, som deraf skulle följa.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 26 januari 1893.

Nils Persson.

N:o 70.

Af herr **O. Olsson** i Stockholm, *om ändrad lydelse af § 65 utsökningslagen.*

Vid 1892 års riksdag väcktes af mig motion, som erhöll n:o 108, om ändring af 65 § af utsökningslagen, i syfte, att det i nämnda lagrum stadgade skyddet mot hårdt förfarande vid utmätning måtte erhålla en efter nuvarande förhållanden lämplig lydelse, men denna motion blef, i enlighet med lagutskottets utlåtande n:o 46, af Riksdagen icke bifallen.